

ſaa troer jeg, at, foruden hvad der er nævnt af det ærede Medlem for Roeskilde (Hage), Forholdene i England med Hensyn til Spørgsmaal af den Natur, der her er Tale om, ere ſaa himmelvidt forffjellige fra vore, at de ikke i fjerneste Maade kunne sammenlignes dermed. Dernæst ſkal jeg gjøre opmærksom paa, at forholdsviis ere vore unge Søfolk i langt større Antal ude i fremmede Lande, end det f. Ex. er Tilfældet i England, hvor man ſamlar Folk fra alle mulige forffjellige Lande. Hvad diſe Afgifter angaaer, da ville de jo forholdsviis gaae meeft ud over de ældre Søfolk, ſom ganſke viſt haardeſt trænge til, hvad man her vil tage fra dem. Jeg faſtholder altsaa, at, hvad man vil opnaae ved Lovforſlaget, vil væſentligt og bedſt opnaaes ved den Ordning, ſom jeg har omtalt. Med Hensyn til hvad forøvrigt endnu Vaterſkotttjenestens Indførelſe og dens Charakter angaaer, da kan jeg henholde mig til mine tidligere Uttringer.

Steenſtrup: Den høitærede Miniſter lagde megen Vægt paa, at det ikke i Lovudlaſtet var gjort til Pligt udenfor Kjøbenhavn at have Vaterſkott. Jeg ſeer ikke rettere, end at det, at det ikke er gjort til Pligt, vil ſige, at det afhænger af Communalbeſtyrelſen, om den vil have en ſelvſtændig Vaterſkott; men hvad der derimod er afgjort — jeg kan ikke læſe Lovudlaſtet anderledes — er, at man udenfor Kjøbenhavn, enten man ſaaer Vaterſkott eller ikke, ſaaer en Afgift, ſom man ikke har havt før, baade paa Skib og Perſoner, og det for Forretninger, man ikke ønsker eller behøver; altsaa er det dog en virkelig Udvidelſe. Om den, der beſtyrer diſe Forretninger, hedder Vaterſkott eller noget Andet, troer jeg ikke, man lægger nogen videre Vægt paa, men hvad man lægger Vægt paa, er, at diſe Afgifter vil man nødig betale, og diſe Forretninger finder man overflødige. Nu ſiger den høitærede Miniſter endvidere, at et af de vigtigſte Punkter, nemlig Vaterſkottens Mægling, vil man ſøge at indføre ogſaa udenfor Kjøbenhavn, ſkjøndt han er af den Anſkuelſe,

at vedkommende Embedsmænd i Provindſerne iſorveien burde foretage denne Mægling; men hvis vedkommende Embedsmand iſorveien har havt denne Pligt, ſaa komme Søfolkene jo i Fremtiden til at betale Noget for en Forretning, ſom de tidligere havde kunnet ſaae udført gratis, og altsaa er det atter forøgede Udgifter for Noget, ſom de før ikke have havt Omkoſtninger ved. Den høitærede Miniſter ſammenlignede fremdeles diſe Afgifters Berettigelſe med Berettigelſen af Gebyrerne for Benyttelſen af Notarius publicus, men her er der den himmelvide Forffjel, at Notarius publicus ſkal man ikke altid nødvendig benytte, naar man benytter ham, medens man her indfører en Inſtitution, ſom ſkal benyttes, enten man ønsker det eller ei; medens man i de fleſte Tilfælde ikke gaaer til Notarius publicus, medmindre det er abſolut nødvendigt, ſkulle Søfolk her gaae til en Embedsmand, ſom de mene, at de ſlet ingen Nytte have af, og betale Afgifter, ſom de finde unødvendige og ubillige. Det ærede Medlem for Alborg Amts 2den Valgkreds (Klein) gjorde gjældende, at det her fra Kjøbenhavns Handelsſtand var anbefalet, og at man med Fornøielſe vilde gaae ind paa en yderligere Afgift af Skibe. Jeg kan meget godt forſtaa, at man gjør dette i Kjøbenhavn, for det Forſte fordi de kjøbenhavnske Forhold — hvad jeg tidligere har erklæret — ere heelt anderledes end Forholdene udenfor Kjøbenhavn, men dernæst af den ſimple Grund, at de kjøbenhavnske Skibe gjennemgaaende ere ſaa ſtore, at de i Genhold til deres Beſtemmelſe gjøre meget lange og ſom Følge deraf meget ſaa Reiſer, medens Skibene i Provindſerne ere ſmaa og befare andre Farvande og netop paa Grund af deres Lidenhed gjøre ſaa korte Reiſer, at de komme til — det holder jeg mig overbevist om — at betale forholdsviis meget mere end Skibe, der høre hjemme i Kjøbenhavn. Ogſaa ſkal jeg gjøre gjældende ligeoverfor den høitærede Miniſter, naar han har ſagt, at diſe Afgifter ogſaa ere kjendte af Skibe i Provindſerne, at de kjende dem ikke, medmindre de komme til Kjøbenhavn.